

گفتم کلامی بگو، سکوت بود و نگاه

حسب الله نبی اللهی قهفرخی

سرشناسه	نبی‌اللهی قهقرخی، حبیب‌الله، ۱۳۲۶ -
عنوان و نام پدیدآور	گفتم کلامی یگو، سکوت بود و نگاه/ حبیب‌الله نبی‌اللهی قهقرخی.
مشخصات نشر	بهارستان - دانشگاه تهران، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	۸۳ ص.
شابک	978-600-434-016-8
وضعیت فهرست نویسی	لیبیا
موضوع	شعر فارسی - قرن ۱۴
زده بندی کنگره	۸۲۴۳PIR / ب ۳۹۵۸۶۳۶ ۷۷
زده بندی دیویی	۶۲/۱۵۸
شماره کتابشناسی ملی	۴۱۹۷۷۰۴

شناسنامه کتاب

نام: گفتم کلامی یگو، سکوت بود و نگاه

مؤلفه: حبیب‌الله نبی‌اللهی

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران

مدیریت انتشارات: روح‌الله گلستانی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۵

مستول امور نشر: فرهاد صداقت مهر

چاپ و صحافی: سخن

قیمت: ۱۵۰۰۰ ریال

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۳۴-۰۱۶-۸

مرکز پخش:

نشانی: تهران، میدان بهارستان، خیابان ایران، خیابان فیاض بخش، کوچه ۲، پلاک ۲

تلفن: ۹۱۲۱۳۸۷۱۸-۵۵۹۰۰۵۴-۳۶۸۳۱۵۲۵-۳۳۵۵۶۵۷۱

فروشگاه اینترنتی کتاب پایابوک: www.payabook.com

مقدمه

شعر حاصل احساس و اندیشه شاعر در رابطه با یک موضوع، اتفاق و یا حالتی است که آن را با کلمات و واژه‌های ساده، زیبا و مناسبی به تصویر کشیده و بیان می‌کند. شاعر این تصویر را با توجه به خصوصیات، علائق، و تجارب خود همانند یک نقاش که نقش مورد نظر خود را بر روی بوم ترسیم می‌کند در قالب واژه‌ها بیان می‌دارد. گاهی این واژه‌ها حتی از چند کلمه هم بیشتر تجاوز نمی‌کنند، اما شعر حاصله از هر نظر کامل و تصدیق و تخیلی قوی در آن موج می‌زند که احساس و اندیشه زرف شاعر را به مخاطب نشان می‌دهد.

شاعر وسیله حواس و تجربیات خود با مصالحی که در پیرامون وی غیط اطرافش وجود دارد ارتباط برقرار کرده و شعر را خلق می‌کند. این مصالح، در شهر، خیابان، کوچه، خانه، آسمان، دریا، بیابان، بهار، تابستان، پاییز، زمستان، روز، شب، و ... همه در دسترس اوست و شاعر با اشت و تجربه خود را با هم تلفیق کرده و احساس و اندیشه حاصله را در قالب کلماتی مناسب به تصویر می‌کشد. طبیعی است که این تصویر از الهام و شهود اولیه‌ای بوجود آمده که جرقه‌ی آن در ذهن وی زده شده است و شعر حیات پیدا کرده است.

هر شعر دارای یک تصویر است و این تصویر مختص آن شعر خواهد بود. سخن گفتن شاعر به زبان تصویر و موجز می‌باشد و تاویل پذیر نیز می‌باشد. البته ممکن است یک شعر تصاویر متعددی داشته باشد و شعری دل نشین، زیبا و کامل است که تصویر قابل تاملی در آن وجود داشته باشد.

در محتوای بعضی از شعرها اندیشه‌ی ارزشمند و درخور تحسینی وجود دارد که انسان را به تفکر، دقت و تأمل وامی‌دارد. معمولاً شعرها حاوی صفاتی از قبیل عشق، مهر، محبت، دوستی، صفا، صمیمیت، عاطفه، همدردی، نوعدوستی، یکرنگی و گاهی هم قهر و آشتی اند و تأثیرگذاری آن‌ها هم به همین علت است. زیرا انسان را از کینه، عداوت، دشمنی، تکبر و غرور بر حذر می‌دارد.

البته ممکن است محتوای شعری که مورد علاقه یک نفر قرار می‌گیرد در دیگری هیچ تأثیری نداشته باشد و حتی در او بر نیاندازد. این موضوع بستگی به طرز فکر و دیدگاه و اندیشه وی دارد. چون شعرا مضامین مختلف فرهنگی، اجتماعی، تاریخی و... دارند و نگاه افراشته آن‌ها بستگی به طرز تفکر و دیدگاه آن‌ها دارد و هر شخص با دیدگاه خاص خود به مسائل می‌نگرد.